

1850-06-03

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Magleby, Møn

Omtalte personer:
Georg Christian Freund
N.L. Høyen
Titus Schouw
Cathrine Elisabeth Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Georgis Skovgaard har været til barnedåb ved familien Winther og hun er blevet gudmor for deres datter Marie. Hun skriver om sit savn til P.C. Skovgaard, som skal være i magleby i 4 uger.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 16

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard

hr. Gaardmand Hans Peter Petersen

Magleby sogn

Pr. Stege

Bedes afsendt med Provst

Ingerslövs Postbud

Kjöbenhavn den 3die Juni 1850

Bedste Ven!

Jeg synes ikke jeg kan lade være at skrive lidt til Dig, for det er jo allerede saa længe siden, jeg saae Dig. Deiligt Veir fandt I da, som godt var, og yndigt er det endnu, jeg tænker mig Dig i dette Øieblik forrykt over alt det Deilige der omgiver Dig; for det maa være deiligt for Dig, at faae saa god Leilighed til at tage fat paa Arbeidet, efter at have dovet saa længe. Fadderstanden gik nydeligt af, min lille Guddatter var magelös, hun var vågen hele Tiden men knyede ikke engang, og saa saae hun hele Tiden paa mig med de nydelige smaa Öine, som om hun kjendte mig godt. Da vi kom fra Kirke fik vi Frokost og den var fiin kan Du tro, Östers og Rinskviin var der. Om Middagen var jeg hjemme, og Høyen drillede mig med at han endnu kl. 12 oppe fra Galleriet havde seet Dampskibet o.s.v. Om Eftermiddagen kjörte Winther Rikke, Lotte og jeg en Tur ud i Dyrerhaven, det var Altsammen meget deiligt. Jeg veed endnu ikke rigtigt hvordan det er gaaet til, at jeg skulde bære lille Marie, men troer næsten det har været Winthers önske, idetmindste fortalte Rikke, at han vilde have bedet mig derom da jeg sidst var der, men af undseelse eller saadan noget

●2●

kom han ikke frem dermed.

Mærkede Du ikke at jeg igaaraftes sagde Dig "god Nat"? jeg vilde saa gjerne have givet Dig et Kys, men jeg kunde slet ikke naae Dig.

Lördagften.

Jeg længes dygtigt kan Du troe og glæder mig inderligt at faae Brev. Det var jo rart nok igjennem Freund at höre lidt fra Dig men et Brev er dog noget andet. Det er naturligt nok at jeg savner Dig meget naar jeg er iblandt flere som f.Ex. igaaraftes hos Höyens, naar jeg er ene føler jeg det ikke saa stærkt. Din Moder besøgte jeg da i Mandags Eftermiddag, men jeg kunde slet ikke føle at det var en Festdag, det var som om det, at vi Alle beklagede at Du ikke kunde være her den Dag, gjorde den tom og betydningsløs for mig, saa jeg næsten ikke skjønnede paa Dig skjönt jeg ellers sjældent nogen Aften ikke takker Gud, for den store Rigdom jeg fik i din Kjærlighed. Ja! jeg veed nok at jeg overdriver det med ikke at fæste mig til bestemte Dage, men jeg kan dog ikke gjøre ved at Stemningen altid indfinder sig hos mig til andre Tider end de reglementeerte; og at frembringe en Stemning det er mig umuligt, derimod at gribe den naar den kommer, det er usigeligt deiligt. Ja hvor kan man kun føle sig lykkelig naar man lever heelt i Mindet og glemmer Alt omkring sig, ja hvadenten det er Sorg eller Glæde man mindes, det fylder een ligemeget med Lykke, (forstaaer Du mig?)

●3●

jeg synes ikke man kan kalde det andet end Lykke, naar en bestemt Følelse gjennemtrænger og opfylder os, det er som om Livet fik mere Værd og en höiere Betydning derved; i Almindelighed er Følelserne saa ustadige, favnende fra det Ene til det Andet, fra Gud til Verden og saadan frem og tilbage bestandigt, saa man tilsidst føler sig ængsteligt tom; men en bestemt og inderlig Følelse kan bestemt aldrig gjøre Sindet tomt.

Söndag.

Jeg havde saa vist ventet Brev i dag, men da det lader til at det slaaer Feil saa vil jeg [...] sende dette Brev afsted; det kan jo rigtignok [.....] være at det ikke kommer tidligere end Svaret paa det Brev jeg snart haaber at faae, men hvis det kom tidligere var det jo rart, for Du længes vist også. Hör söde Ven! Du er dog egentlig et lille Snövl, hvad rart er der ved den Vise naar Soldater först faaer den naar de allerede kjender den, eller selv om de ikke gjøre det, den dog er saa gammel at nye Begivenheder har fortrængt Indtrykket. Jeg kan ikke gjøre ved det, men saadan noget kan jeg slet ikke lide, for det er dog ikke andet end Smöleri af Dig, det havde da ikke været saa farligt at faae den hen til Boisen, naar Du slet ikke kunde komme ud af at skrive. Nu kan jeg ikke komme tilbage. Du synes nok jeg er en net een, jeg skriver fordi jeg ikke mener at Du skal vente saa længe paa Brev, og saa skjender jeg dog alligevel saa stykt paa Dig. Men Du veed jo nok at det er af bare Kjerlighed.

Der er faldet mig en anden Ting ind, har Du husket at lukke af for

●4●

dit Brænde? Næste Gang Dampskibet seiler til Möen kommer Titus og Victor over til Dig; men der bliver ikke noget af at vi to skulde sees derovre det kan jeg nok mærke, men nu er der jo ogsaa snart gaaet een af de 4 Uger, det værste er at Du vel ikke kan bestille Noget da Veiret er blevet saa daarligt, et Par Gange har jeg været nær ved at være bedrövet derover, men saa har jeg tænkt at det var bedst at spare mig selv den Ulejlighed for ifjor gik det jo saadan, at naar jeg troede Du havde det værst saa havde Du det bedst. – Hr. Lund er saa utrættelig i at sende Dig Hilsner, saa jeg troer jeg vil gjøre det af een gang for alle, paa hans Vegne.

Desuden har jeg Hilsen fra de övrige gode Venner.

Det er sandt Du skal ikke faae Lov at döe i Synden, fordi Du nær var sovet fra Dampskibet; Du kan troe Höyen har gottet sig og jeg lovede Ham at Du nok skulde faae det at höre. Din g.

Biskopens brev 3de Jan. 1850

Løbe her!
 Jeg siger ikke jeg har lidt mere at skrive lidt
 til dig, for det er jo allerede i en længere tid, jeg
 har dig. Skrevet min første Brev, som godt
 nok og godt er det enden, jeg tænker mig
 sig. Lilla Biskop har været over alle det Lige
 lige, der angiver sig; for det er nu nok det
 for dig, at jeg har god det tydeligt det at tage
 fast, som bærer det efter at jeg har været i en længere
 tid i det samme, og det tydeligt af, min lille
 Gudstjeneste er meget, for nu mangler jeg ikke
 min bagest i den engang, og jeg har for mig selv
 tiden som mig med det tydelige, som af mig, som
 en for mig selv og god. At vi har for mig selv
 det er det og jeg har for mig selv det er det, og
 vi alene i den. Den Biskop har mig jeg
 Offener, og Høgen det er mig med at for mig
 og bl. 12. og for Gulleril for mig (det er mig)
 skrevet af mig. Den Offener har mig Biskop
 R. the, Lilla og jeg er den end. I sig selv, det
 over alle sammen meget det er mig. Jeg har ikke
 i den rigtigt for mig det er mig det, at jeg har
 bare lille Marie, men jeg har mig selv det er mig
 ved W. the Biskop, i den end, for mig R. the,
 at jeg har mig selv det er mig den så jeg det er
 det er mig, men af mig selv. eller i den end

[illegible]

[illegible][illegible]